

1. ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕ ΤΗ ΛΙΒΥΗ

Μέσο: ..... ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: ... 17/08/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: ... 17/08/2023

Σελίδα: 10

Innews AE - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Αναγκαία διόρθωση σχέσεων με τη Λιβύη

Η Ελλάδα διορθώνει την πολιτική της. Η ελληνική πολιτική απέναντι στη Λιβύη, μια χώρα με την οποία η Ελλάδα έχει θαλάσσια σύνορα αλλά και ισχυρούς ιστορικούς δεσμούς, υπήρξε εδώ και δεκαετίες με κάποια διαλείμματα μάλλον άσκηση σε διπλωματικές αστοχίες και ακροβασίες. Η προσπάθειά μας να οριοθετήσουμε θαλάσσιες ζώνες (υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ) από τη δεκαετία του 2000 δεν κατέληξαν σε αποτέλεσμα λόγω των ακραίων θέσεων της Τρίπολης (π.χ. αυθαίρετο κλείσιμο Κόλπου Σύρτης) αλλά και κάποιων μαξιμαλιστικών ελληνικών τοποθετήσεων για την επίρεια των ελληνικών νησιών νοτιώς της Κρήτης. Από την πλευρά της η Λιβύη βέβαια ζητούσε

από την Ελλάδα, όπως γράφει ο πρέσβης Γ. Σαββαΐδης, «την πλήρη παραίτηση επί των δικαιωμάτων της επί των θαλασσιών ζωνών (υφαλοκρηπίδα / ΑΟΖ) για όλες τις ελληνικές νήσους στο Ν. Ιόνιο - Λιβυκό Πέλαγος» («Το Βήμα», 20 Ιουνίου 2020). Το αποτέλεσμα είναι ότι ελληνολιβυκή οριοθέτηση δεν υπήρξε ποτέ, ενώ μετά την ανατροπή του καθεστώτος Καντάφι (2011) οι διπραγματεύσεις διακόπηκαν.

Το κενό αυτό σε συνδυασμό και με κάποιες άλλες ενέργειές μας στην Αν. Μεσόγειο αξιοποίησε η Τουρκία, η οποία έσπευσε το 2019 να υπογράψει με την

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ Π.Κ. ΚΩΚΕΛΙΜΙΔΗ

προσωρινή κυβέρνηση (αλλά διεθνώς αναγνωρισμένη από ΟΗΕ κ.λπ.) της δικασμένης Λιβύης μνημόνιο οριοθέτησης, με χώρα δηλαδή με την οποία δεν έχει «ούτε απέναντι ούτε παρακείμενες ακτές», αγνοώντας πλήρως την επίρεια όλων των ελληνικών νησιών, μικρών ή μεγάλων. Μια δηλαδή πλήρως παράνομη οριοθέτηση, σύμφωνα με τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας, ακόμη περισσότερο δε που η προσωρινή κυβέρνηση δεν είχε καν την αρμοδιότητα για την υπογραφή διεθνών συμφωνιών. Και η Ελλάδα, ενώ ορθώς κατήγγειλε την κραυγαλέα παρανομία, ακολούθησε μια εντελώς άστοχη πολιτική απέναντι στη Λιβύη με απέλαση του λίβυου πρεσβευτή στην Αθήνα, εναγκαλισμό του πολέμαρχου Χαφτάρ με πρόσκληση στην Αθήνα και ανάθεση να μας εκπροσωπήσει στη διαδικασία του Βερολίνου (sic). Και επιπλέον φθάσαμε στη μάλλον παράδοξη κατάσταση να τοποθετούμε Έλληνα πρεσβευτή στη Λιβύη, χωρίς όμως να παραδίδει τα διαπιστευτήριά του. Και το ακόμη χειρότερο, ο Έλληνας ΥΠΕΞ να φθάνει για επίσκεψη στην Τρίπολη, αλλά επειδή πήγε να τον υποδεχθεί η υπουργός Εξωτερικών της χώρας Ν. Μανγκούς να ματαιώνει την επίσκεψη και να αποχωρεί. Σουρεαλιστική κατάσταση που έσπρωχνε τη Λιβύη πλήρως «εις τας αγκάλας της Τουρκίας».

Ευτυχώς αυτή την περίοδο επιχειρείται η αναγκαία διόρθωση πολιτικής. Πρώτον, τοποθετείται νέος πρεσβευτής στην Τρίπολη (που θα επιδώσει διαπιστευτήρια), και δεύτερον και σημαντικότερο, ο υπουργός Εξωτερικών Γ. Γεραπετρίτης επικοινωνήσε με τη λίβυα ομόλογό του Ν. Μανγκούς και όρισαν συνάντηση τον επόμενο μήνα στη Νέα Υόρκη στο περιθώριο της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ. Η Ελλάδα δεν μπορεί παρά να έχει ομαλές, καλές σχέσεις με την Τρίπολη χωρίς να επεμβαίνει με οποιονδήποτε τρόπο στην εσωτερική της διαμάχη, όπως περίπου είναι η πολιτική της ΕΕ. Πολιτικός στόχος θα πρέπει να είναι η στήριξη της διαδικασίας διεξαγωγής εκλογών για την αποκατάσταση της νομιμότητας στη χώρα. Και επιδιώξή μας η επανάληψη της διαδικασίας οριοθέτησης (διαπραγμάτευση ή παραπομπή σε ΔΔΧ) και η συνεργασία σε σειρά τομέων, μεταξύ άλλων το Μεταναστευτικό, για το οποίο η Λιβύη είναι μια χώρα - κλειδί.

Ο καθηγητής Π.Κ. Κωκελιμίδης είναι πρώην πρεσβευτής - σύμβουλος ΥΠΕΞ, μέλος της συμβουλευτικής επιτροπής του ENIAMED και Research Associate LSE. Από τις εκδόσεις Παπαζήση κυκλοφορεί το νέο βιβλίο του «Ελλάδα: Ορίζοντας 2030. Οι Προκλήσεις Τουρκίας και Ευρώπης»